

ingenlunde, at vi ikke skulde faa en Nedsættelse i Suktertolden, eller at vi skulde opgive Kravet paa en Olfat. Jeg haaber tværtimod, at vi under den fortsatte Forhandling skulle komme, om ikke fuldt ud til det, vi have bestræbt os for gennem faa mange Aar, og som er udtalt i den sidste Betænkning, der blev afgivet af Folketinget for 1 $\frac{1}{2}$ Aar siden — saa dog skulle komme til et Resultat i saa Henseende, som vi kunne være tjent med. Men det Resultat vil ikke kunne tilfredsstille paa den Maade, som den ærede Forslagsstiller har udtalt. Den ærede Forslagsstiller mente, at det vilde kunne bringe et tilfredsstillende Resultat, naar Suktertolden blev ophævet og Olfatten traadte i Stedet derfor. Derved vilde vi ikke miste mere end et Par Millioner Kr., og, naar vi saa lod Fordringen om den halve Ruffetold falde, saa blev der overordentlig lidt tilbage, og vi vilde meget let komme igennem og tilnærmelsesvis opnaa, hvad vi ønske. Nej, denne Regning er ikke rigtig. Jeg skal tillade mig at opstille, hvorledes det vil komme til at staa, dersom vi vedtage Olfatten som Kompensation for Suktertoldens Ophævelse. I saa Fald ville vi, af hvad vi hidtil have krævet, have tilbage for det første 2 Millioner Kr., hvormed vi mene at kunne forhøje Tolden paa Lüksusvarer, og for det andet det lille Beløb, som den ærede Forslagsstiller haaber, at vi kunne bevæge Regeringen til at lade ukompenseret. Det bliver, som bekendt, ikke de 3 $\frac{1}{3}$ eller 3 $\frac{1}{2}$ Millioner, vi hidtil have gjort Regning paa; mere end Halvdelen deraf tør den ærede Forslagsstiller dog vistnok ikke nære Haab om fra sit Standpunkt forud vil blive ladet ukompenseret; allermindst her, efter at man forlods har erklæret sig villig til at gaa ned ad. Det var urigtigt, at den ærede Forslagsstiller gjorde det; det var vel fuldkommen sandt, hvad han sagde, men det er ikke alt, man skal sige, naar den modsatte Part ikke vil lukke Munden op og ikke lade skinte nogen som helst Indrømmelse fra sin Side. Nu staa vi svagere, end vi stod før den Tid, nu staa vi saaledes, at man veed forud, at vi ere villige til at gaa ned ad, hvortilmod de andre staa paa det Standpunkt: vi vilde have alt kompenseret, saa at vi altsaa komme til at gaa noget lavere ned, end vi ellers vilde komme til. Nu vel! hvor lavt eller højt vi kunne naa, kan ingen af os have nogen Mening om i dette Øjeblik, men de 3 $\frac{1}{2}$ Mill. naa vi ikke mer til. Det er jo opgivet fra den ærede Forslagsstillers Side, og man hørte jo for et Par Dage siden, at han repræsenterede

Flertallet i denne Sag, saa dermed er jo denne Fordring opgiven. Jeg bøjede mig straks for Flertallet — den ærede Forslagsstiller maa ikke rette nogen Bebrejdelse mod mig i den Henseende — skønt det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) har fuldkommen Ret i, at det ikke er bekendt, hvorvidt dette Flertal har taget nogen som helst Bestemmelse. Men naar den ærede Forslagsstiller forsikrer, at det er et Flertal, saa tror jeg ham. Men vi vilde næsten intet have tilbage. Vi vilde have de 2 Mill., som vi kunne indvinde paa Lüksusartikler, og saa et ganske lille Beløb — jeg veed ikke, hvor stort — som vi maaste tør haabe, at Regeringen vil lade ukompenseret. Mere vilde vi ikke have tilbage til Dækning af alt det, som vi ellers onstede nedfat, og hvad er det? Ja, det er de 9 Mill. med Undertagelse af 1,224,000 Kr., altsaa med Undertagelse af 1 $\frac{1}{4}$ Mill., det er altsaa 7 $\frac{3}{4}$ Mill., som vi skulle have dækkede paa denne Maade. Ja, det kan jeg ikke gøre. Smid- lertid, jeg antager, at naar nu denne Sag er gaaet til 2den Behandling, vilde de ærede Forslagsstillere og de øvrige ivrige Venner af Sagen vistnok finde alt rigtigt, for at opnaa noget, og noget, som baade de og Demokratiet i det hele vilde kunne være tjent med, at lade denne Sag hvile i Udvalg, indtil Toldloven kommer fra Landstinget. Det er det, jeg vil opfordre de ærede Forslagsstillere til at gøre, og ikke lytte til de Røster, som kræve denne Sag trumfet igennem i Folketinget og sendt over i Landstinget til en uvis Skæbne og til en Skæbne, som bliver uvis baade for denne Sag og som tillige vil gøre Toldreformens fremtidige Skæbne endnu mere uvis. Jeg vil henstille dette til de Herrer, og jeg gør det ingenlunde fra det Standpunkt af, hvorfra de ere bleve bekæmpede fra forskellige andre Sider, men jeg gør det fra det Mellemstandpunkt, jeg indtager, og som svarer til det Standpunkt, som Venstre her i Folketinget har staaet paa gennem saa mange Aar og stod paa nu for 1 $\frac{1}{2}$ Aar siden.

Berg: Dersom der havde været Haab om at blive færdig i Formiddagsmødet, havde jeg ønsket at frasalde Ordet (Stemmer: Hør! Hør!) i det Haab, at de, som sige Hør! og andre vilde have gjort det samme; thi jeg er ret tilfreds med den Debat, der hidtil er ført, og jeg har taget Delighed til fra mit Standpunkt, baade politisk og toldpolitisk, at sige min Mening om dette Forslag. Men da vi nu ere samlede i en fortrolig Alynge i denne Aftenstund, og uagtet vi ikke have vor høje Chef, Folke-